เตือนภัยการเกษตร

ช่วงวันที่ ๓๐ ตุลาคม – ๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๒

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
อากาศเย็นในตอนกลางคืนและมีหมอกในตอนเช้า	๑. ผักตระกูลกะหล่ำและผักกาด (เช่น คะน้า กวางตุ้ง ผักกาดเขียวปลี ผักกาดขาวปลี กะหล่ำดอก กะหล่ำปลี ผักฮ่องเต้ ผักกาดหางหงษ์ และผักกาดหัว เป็นต้น)	ต้นกล้า	โรคเน่าคอดิน (เชื้อรา *Pythium* spp.)	บริเวณโคนต้นที่ติดกับผิวดินมีลักษณะช้ำฉ่ำน้ำ สีน้ำตาลเข้ม เมื่ออาการรุนแรงเนื้อเยื่อจะเกิดเป็นแผลเน่าลาม ทำให้ต้นกล้าเหี่ยวทั้งต้น หักล้มและตายก่อนจะแตกใบจริง บางครั้งเชื้อราอาจเข้าทำลายเมล็ดก่อนงอกพ้นดิน ทำให้เมล็ดไม่งอกหรืองอกออกมาแต่ไม่มีใบเลี้ยง	๑. การเพาะกล้าในกระบะเพาะกล้า ควรใช้วัสดุปลูกที่สะอาดจากแหล่งที่ไม่มีการระบาดของโรค ๒. แปลงปลูกควรไถพลิกกลับหน้าดินตากแดดเพื่อลดปริมาณเชื้อราสาเหตุโรคในดินก่อนปลูก ๓. คลุกเมล็ดพันธุ์ด้วยสารเมทาแลกซิล ๓๕% ดีเอส อัตรา ๗ กรัมต่อเมล็ดพันธุ์ ๑ กิโลกรัม ก่อนเพาะกล้า ๔. ควรเพาะเมล็ดในระดับที่ไม่ลึกมาก และไม่แน่นจนเกินไป ๕. ไม่ควรให้น้ำในแปลงเพาะกล้า จนชื้นแฉะเกินไป ๖. เมื่อพบต้นที่เป็นโรค ถอนและนำไปทำลายนอกแปลงปลูกทันที แล้วราดดินบริเวณที่เป็นโรคและบริเวณใกล้เคียงด้วยสาร โพรพาโมคาร์บไฮโดรคลอไรด์ ๗๒.๒% เอสแอล อัตรา ๖ - ๑๒ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ไฮเมกซาโซล ๓๖% เอสแอล อัตรา ๒๒ - ๒๖ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
	๒. สตรอว์เบอร์รี	ทุกระยะการเจริญเติบโต	โรคแอนแทรคโนส (เชื้อรา *Colletotrichum gloeosporioides*)	<u>อาการบนก้านใบ และลำต้น</u> พบแผลสีม่วงแดงขนาดเล็ก ขยายลุกลามไปตามความยาวของก้านใบและลำต้น ต่อมาเปลี่ยนเป็นแผลสีน้ำตาล เนื้อเยื่อบริเวณแผลแห้ง ทำให้เกิดรอยคอด หากอาการรุนแรง ต้นจะเหี่ยว และตายในที่สุด <u>อาการบนผล</u> แผลมีลักษณะฉ่ำน้ำเป็นสีน้ำตาลเข้ม เนื้อเยื่อรอบขอบแผลเปลี่ยนเป็นสีชีด แผลยุบตัวลง เมื่ออาการรุนแรงมากขึ้นจะขยายใหญ่และทำให้ผลเน่า ในสภาพที่มีอากาศชื้นอาจพบกลุ่มสปอร์สีส้มของเชื้อราสาเหตุโรคที่บริเวณแผล <u>อาการบนไหล</u> พบแผลสีม่วงแดงขนาดเล็ก ขยายลุกลามไปตามความยาวของสายไหล และเปลี่ยนเป็นแผลสีน้ำตาลในเวลาต่อมา ทำให้เกิดรอยคอดของไหลบริเวณที่เป็นแผล	๑. ตรวจแปลงปลูกสม่ำเสมอ เมื่อพบโรค ตัดส่วนที่เป็นโรคนำไปทำลายนอกแปลงปลูก แล้วพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช ฟลูโอไพแรม + ไตรฟลอกซีสโตรบิน ๒๕% + ๒๕% เอสซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ ฟลูโอไพแรม + ทีบูโคนาโซล ๒๐% + ๒๐% เอสซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นทุก ๕ วัน ๒. แปลงที่พบการระบาดของโรค หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ให้เก็บซากพืชไปทำลายนอกแปลงปลูก ๓. ใช้ส่วนขยายพันธุ์จากแหล่งปลูกที่ไม่มีการระบาดของโรค และส่วนขยายพันธุ์ไม่มีอาการของโรค

รายงาน : สถาบันวิจัยพืชสวน (นางสาวทิวา บุบผาประเสริฐ) ข้อมูลจาก : ศว.กส.เพชรบูรณ์
ผู้กลั่นกรอง : สำนักวิจัยพัฒนาการอารักขาพืช